

Опис порожнини

Грот розташований на південному березі Тарханкутського півострова, трохи на південний схід від Тарханкутського маяка. Вхід у грот знаходиться неподалік огорожі території маяка. Координати гроту 45° 20' 43,33"; 32° 29' 50,64".

Грот ПК-231 є абразійною порожниною. Грот розташований на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 8,5 м; площа – 19,7 м²; об'єм – 52,2 м³. Складено повний план порожнини.

Грот є хвилеприбійною нішою, вироблену в основному по вертикальним тріщинам вапняку. У плані, грот є прямий коридор. У нижній частині грота на дні, в обох стінках спостерігаються невеликі плоскі ніші. Стіни гроту, у нижній частині трохи згладжені водою. Округлі контури має тільки нижня частина стінки безпосередньо глухого кута. Вище стіни незграбні, так само як і покрівля. Права стінка гроту (східна) закладена по тріщині. Стінка майже пряма. Висота грота 2,4 м, біля входу, під скельним козирком 3,4 м. У покрівлі, там знаходиться уступ заввишки 1 м. Максимальна ширина грота – 2,6 м, спостерігається в його кінці, біля самого виходу, під скельним козирком грот знову розширюється до 2,5-2,7 м. Покрівля грота плоска, ступінчаста по шаруватості вапняку. Дно грота трохи підвищується від входу в глибину грота.

Грот закладений у сарматських вапняках. Основна його частина, закладена в щільних, масивних, вапняках буро-сірого кольору, що мають шарувату структуру. Верхня частина закладена у шаруватих, частково плитчастих вапняках. У привходовій частині, в самому верху розкриті шаруваті, кавернозні вивітрілі вапняки. По тріщинах і кавернам вони пофарбовані в червонувато-бурий колір. Дно грота здебільшого скельне, частиною вкрите обкатаними валунами та галькою. Наприкінці грота дно переважно покрите галькою, що утворює наприкінці мініатюрний гальковий «пляж».

Все дно грота, крім мініатюрного галькового пляжу наприкінці, затоплено морем. Глибина води на вході становить 0,9 м-коду, в кінці гроту зменшується до 0,4 м-коду.

Стіни гроту вище за рівень моря, вкриті слабким нальотом мікроскопічних зелених водоростей. У самому глухому куті видно плями, як зелених, так і бурих водоростей. На рівні моря та трохи вище місцями спостерігається тонка плівка бурих водоростей. На дні водоростей немає. В основному водоростями покриті стіни, і покрівля гроту у його центральній частині. Біля входу у верхній частині стін зустрічаються плями чорного лишайника.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот було задокументовано 16.08.2009 р. Проніним В. та Левченком О

Опис складено. Проніним К.